

Nr 166.

Av herr **Sanne** och herr **Nilsson, Theodor**, *angående inrättande av en effektivare fiskeritillsyn.*

För att skydda fiskbeståndet ha en del lagstiftningsåtgärder vidtagits. Sålunda har införts minimimått på en hel del värdefullare fiskslag, som äro föremål för fångst inom havsfisket, såsom lax, laxöring, hummer, rödspätta, rödtunga och ål.

För en del av dessa fiskslag har även utfärdats förbud mot fiske under viss tid av året.

Även ha andra åtgärder införts på fiskets område, och det behöver därvid endast nämnas t. ex. de fiskerigränser, som uppdragits för de olika fiskena. Allteftersom fisket utvecklar sig på olika områden växer detta behov att genom lagstiftning bringa ordning och reda i förhållandena. Det gäller såväl att skydda fiskbeståndet som att se till, att fisken fångas först när den nått sådan storlek, att den duger till människoföda, och att största möjliga rättvisa göres de olika fiskena.

Under de senaste åren har fiskbeståndet starkt avtagit i till västkusten gränsande farvatten, och därför är det ytterligare ett behov av att utfärdade bestämmelser av fiskarna respekteras och efterlevas.

Såsom fiskeritillsynen på västkusten för närvarande är lagd, ger den åtskilligt övrigt att önska. Den nuvarande fiskeritillsynen äger helt enkelt inte möjlighet att på ett effektivt sätt ingripa vid påkommande olagligheter. Genom tillsynens ineffektivitet minskas också folkets respekt för utfärdade lagar och förordningar. Den laglydiga delen av befolkningen blir lidande på detta förhållande.

Till största delen torde den bristfälliga fiskeritillsynen bero på ekonomiska förhållanden, och med hänsyn till att hela frågan är av så vittomfattande betydelse kan det anses vara en ren statsangelägenhet att frågan ordnas.

Kungl. lantbruksstyrelsen har företagit en utredning på området och i skrift av den 24 februari 1934 föreslagit Kungl. Maj:t att vidtaga en del för större delen av landet säkerligen mycket välbehövliga reformer på området.

Denna lantbruksstyrelsens framställning, varöver under år 1934 yttranden av Kungl. Maj:t infordrats från statskontoret, domänstyrelsen, länsstyrelserna, ett stort antal hushållningssällskap samt hushållningssällskapens ombud, har i allmänhet tillstyrkts eller lämnats utan erinran. Statskontoret ifrågasatte dock lämpligheten av att under dåvarande statsekonomiska förhållanden genomföra detsamma. I proposition till 1935 års riksdag, nionde huvudtiteln I, punkt 132, anförde statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet att, ehuru visserligen beaktansvärda skäl kunde åberopas för anordnande av en effektivare tillsyn över gällande fiskeribestämmelsers efterlevnad, det dock syntes tveksamt, huruvida frågan bäst löstes på den av lantbruksstyrelsen föreslagna vägen. På grund därav och då, såsom statskon-

toret framhållit, statsfinansiella hänsyn talade mot förslagets genomförande, ansåg sig statsrådet i varje fall icke för det dåvarande kunna tillstyrka bifall till detsamma.

I innevarande års statsverksproposition har frågan ej alls berörts.

Här berörda utredning och förslag av lantbruksstyrelsen avser ett flertal olika åtgärder, såväl för utökande av tillsynen genom anställande av flera tillsyningsmän m. m. som även för underlättande av tillsynens utövande genom vissa ändringar i gällande författningar.

För västkustens vidkommande torde emellertid erfordras ytterligare åtgärder för åstadkommande av en effektiv fiskeritillsyn.

Svenska västkustfiskarnas centralförbund har sålunda i skrivelse av den 9 april 1934 till Kungl. Maj:ts befallningshavande i Göteborgs och Bohus län föreslagit, att en patrullbåt under två sommarmånader måtte få utföra fiskeritillsyn utefter kusten. Denna skrivelse resulterade i att två båtar under vardera en månads tid förordnades till fiskeritillsyn i Bohuslän sommaren 1935. Av ingångna rapporter från dessa båtar framgår klart, att de utfört ett gagnarikt arbete men att det varit av behovet påkallat att utsträcka deras patrulleringstid, så att den varat april—oktober.

Det kan dock ej tänkas, att fiskeritillsynen enbart kan utövas genom patrullbåtar, utan samtidigt förefinnes behov av lokala tillsyningsmän. Oss synes, att staten redan har tillgång till en hel stab tjänstemän, som skulle vara närmast till att utföra ifrågavarande tillsyn. Vi syfta på kustuppsyningsmännen på kustposteringsarna utefter kusten. Det torde utgöra dessa tjänstemäns åliggande att utföra bevakningstjänst inom visst område på kusten. Denna tjänstgöring skulle med lätthet kunna förenas med uppsikt även över fisket.

Även om dessa kustuppsyningsmän behövde erhålla en extra ersättning för detta arbete med fiskeritillsyn, så torde denna sida av saken kunna ordnas utan alltför stora kostnader.

Om alltså för västkustens vidkommande hela den nuvarande, ineffektiva fiskeritillsynen slopades och ersattes med två patrullbåtar under viss tid av året, vilka samarbetade med kustuppsyningsmännen, så skulle detta med all säkerhet bringa reda och ordning på området och skapa en tillfredsställande fiskeritillsyn. Givetvis behövs en närmare utredning i frågan, innan denna plan kan förverkligas.

Under åberopande av vad här ovan anförts få undertecknade hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes verkställa utredning angående inrättandet av en effektivare fiskeritillsyn med beaktande av de förslag, som här framförts, och för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 22 januari 1936.

Gunnar Sanne.

Th. Nilsson.